

00000000

இந் த உலகத் தில் நிலைப் பற்றெ றுள் ள அனதைத் து வளங் களையும் நுகரவும் , உணரவும் தவேயான பிறிதொரு வளம் மனித வளமாகும் . இம் மனித வளமானது மனிதனின் ஆகக் திறனை அல்லது தனித் திறனை அவனுடைய வாழ் க்கை மமே பாட் டிற் கு மற் றம் சமுதாய மமே பாட் டிற் குப் பயன் படுத் தும் நோக் கமாக அமகைகின்றது. இதனை மனிதவள மமே பாட் டுச் சிந் தனயாளர்கள் “ஒரு பொருளாதார முன் னறே றம் என ப்து அந் நாட் டு மக் களின் சக் தியைச் சார் ந்துள் ளது.”¹ இவகை கல் வி, அரசியல் , தொழில் ஆகியவற் றின் ஒருங் கிணைந் த வளர்ச் சியாக மதிக்கப் படுகிறது. எனவே ஒரு நாட் டின் முன் னறே றம் என ப்து இயற் கை வளத் தை மட் டும் சார் ந்து அமையாது. மனிதவளத் தையும் சார் ந்தே அமகைகின்றது. இதனை ஒளவையார் ,

“நாடாக ஒன்றோ காடாக ஒன்றோ
அவலாக ஒன்றோ மிசையாக ஒன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லலை வாழிய நிலனே”²

என காட் டிச் சலெக் கிறார் . இதன் வழி ஒரு நாட் டின் வளம் என ப்து அந் நாட் டு மக் களின் மனவளம் சார் ந்த கருத் தியலாக அமகைகின்றது. இவகை ஒரு நாட் டின் அரசியல் செயல் பாடும் கல் வியியற் சிந் தனயையும் சீ ராக அமையும் போது ‘மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கும்’ என்ற கருத் து வலிமபெறும் . இவ் விதக் கருத் து மனிதவள மமே பாட் டில் ஊக் கம் அளிக் கும் விதமாக அமநைத் துள் ள இடத் தினை, மனித வாழ் வின் அனுபவ உணர் வுகளின் வளிப் பாடுகளை பிரதிபலிக் கும் இலக் கியத் தின் ஊடாகக் காண மற் ற்படுவதாக இவ் வாய் வு அமகைகிறது.

000000 00000000

ஒரு நாட் டின் பொருளாதார முன் னறே றத் திற் கு மனிதவள மமே பாடும் அவசியம் என்ற கருத் து தவேபைப் படுகிறது. இது தனிமனிதனின் ஆற் றலை மயைமாகக் கொண்டு இயங் குவதாகும் . எனவே “தனிப் பட் ட மனிதனின் திறமை என ப்து மக் கள் துகையால் உருவாக் கப் பட் ட சமிக் க நடமைறயைச் சார் ந்தே இருக் கிறது.”³ இவ் வகையில் மனிதன் அவன் வாழும் நாட் டின் இயற் கை வளங் களையும் கனிம வளங் களையும் தன் வயப் படுத் தி தன் கட் டுப் பாட் டுக் குள் கொணர் ந்து பயன் படுத் துவதற் கான ஆக் கத் திறனை வளர் த்துக் கொள் வதாகிய செயல் பாட் டு நிலையே மனிதவள மமே பாடாக அமகைகின்றது. இவ் வகை ஆற் றல் அமவைதற் கான பூற் றிலதைத் தன் மயை அவன் வாழும் சமிக் கத் திலிருந் தே பெறவணே டியுள் ளது. இதனிலிருந் து ஏற் படுத் திக் கொள் ளும்

Written by - முனைவர் பெ.கி.கோவிந்தராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் துறை, இசுலாமியாக் கல்லூரி(தன்னாட்சி), வாணியம்பாடி 635 752 -

Monday, 26 November 2018 08:06 - Last Updated Tuesday, 27 November 2018 02:21

வாழ்க்கையை மனிதன் தனியாக அல்லது குழுவாக இயற்றும் செயல்பாட்டுத் தன்மைப் படைப்புத் திறனால் தானும் முன்னறி தன்னகைச் சேர்ந்தவர்களும் முன்னறி உதவாதலாகிய செயல்பாடாக”

4

அமைத்துக்கொள்கிறான். இவ்விதச் செயல்பாட்டு ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உந்துசக்தியாக அமைகின்றது. பொதுவாக மனித இனத்தின் நல்வாழ்வுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பல ஆக்ககாரணிகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் புறநானூற்றில் காணப்படும் ‘கல்வி’ குறித்த கருத்து நிலகையும், மன்னுக்கம்புகட்டும் அறிவுரைகளும் மனிதவளமேம்பாட்டு குறித்த கருத்தியல் கற்றாக அமைந்துள்ள விதத்தினால் அறியப்படுவதாக இது அமைகிறது.

கல்வி என்ற சொல் பழமையானது. இன்றளவும் நிலைபெற்றிருக்கும் ஒன்று. தமிழ் இலக்கியங்கள் எவ்வளவு தொன்மையானவையோ, அவ்வளவு கல்வியும் தொன்மையானது. ஒரு நாட்டின் கலைபண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், அறிவியல், பொருளியல் முதலியவற்றை வளரச்செய்யும் கருவியாகக் கல்வி அமைகின்றது. இக்கல்வி தனிமனிதனிடம் அமையும் போது ‘மயக்கத்ததைத் தரும் அறிவில், குற்றமில்லாத அறிவு தோன்றுவதற்கு’ வழியினை ஏற்படுத்தித் தருகிறது. இக்கல்வியினை அறியாதவன் ‘சொல்லின் பொருள் அறியா மட்டர்’ என்ற புறந்தள்ளப்படுகிறார். ஆகையால் கல்வியானது மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவது மட்டுமின்றி ‘ஏழை பிறப்புக்கும்’ பயனைத் தரும் என்ற தத்துவம் மரபுசார்ந்த கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இதனை தொல்காப்பியர்,

“வணேட்டிய கல்வியாண்டு மனற்றுவாது”⁵

என்ற நிற்பாவினமீலம் வணேட்டிய கல்வியின்பது மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் தவேப்பப்படுகின்ற கல்வியாகும் என்ற கருத்தினைப் புலப்படுத்துகிறார். பண்டகை காலத்தில் மக்கள் கல்வி கற்பதற்காகவே அயல்நாடுகளாகச் சென்றும் பணிந்தும் பொருள் கொடுத்துத் கல்வி கற்றனர் என்பதனை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இதனை புறநானூற்றுப் பாண்டியன் நடுஞ்செழியன்,

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்துத் தும் பிறற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே”⁶

என்ற வரிகளின் வாயிலாகக் கல்வியைப் பொருள் கொடுத்துத் பணிந்தும் கற்பது மட்டுமின்றி, துன்பம் ஏதும் நேரினும் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டும் கற்பதே நன்மையாகும் என்று புலப்படுத்துகிறார். மேலும், இவ்விதக் கல்வியானது அரசு மரபை மாற்றும் தன்மையுடையது என்பதனை புறநானூற்று, பாடல் வரிகள் சுட்டிக்கின்றன.

ஒரு காலகட்டத்தில் அரசுப் பதவியின்பது மீத்தவனுக்கு முதல் கொடுப்பது மரபுவழியான வழக்கமாகும். இம் மரபானது காலம் காலமாக கடைபிடிக்கப்பட்ட செயல்பாடாகும். இவ்விதச் செயல்பாட்டு மன்னன் பாண்டியன் நடுஞ்செழியனிடம் குற்றவாணர்வை ஏற்படுத்தியமையால் ‘மீத்ததோன்’ என்று என்னாது அறிவுடையோன்

Written by - முனைவர் பெ.கி.கோவிந்தராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் துறை, இசுலாமியாக் கல்லூரி(தன்னாட்சி), வாணியம்பாடி 635 752 -

Monday, 26 November 2018 08:06 - Last Updated Tuesday, 27 November 2018 02:21

என்ற சமூக கலவியறிவைச் சூட்டிற்கு? என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. காரணம் யாதெனில் உலகப் பேரரசர் வரிசையில் போற்றப்படும் அக்பர் கலவியறிவில் லாதவர் என்பது யாவரும் மறுக்க முடியாதது. இத்தகைய உயர்நிலையை அடைவதற்கு அறிவு இன்றியமையாததாகும் என்பதனை உணர்ந்த நம்மில் பலருக்கு அறிவு என்பதனைக் குறித்த ஐயம் எழக்கூடும். இங்கு அறிவு என்பது, 'தமக்குடையின்கீழ் வாழும் அனைத்திற்கும் நன்மை பயக்கும் செயல்களைச் செயல்படுத்தும் ஆற்றல்' என்பது விடயமாக அமைகின்றது. ஆகையால் பாண்டியன் நடுஞ்செழியன் சூட்டும் அறிவுடையோன் என்பதற்கு இவ்விதக் கருத்து பொருந்திப் போகும் முகமாக அமைகின்றது. மலேமும், கலவியறிவு பெற்றோர் உயர்வு தாழ்வு பாரக் காது வாழ்ந்தனர் என்பதனை புறநானூறு,

“வறேற்றுமதை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மறேப்பால் ஒருவனும் அவன் கண்படும்”⁷

என்ற பாடல் வரிகளின் வாயிலாகப் பண்டகை காலத்துச் சமுதாயத்தில் அரசர், அந்தணர், வணிகர், வளாளர் ஆகிய நாற்கூலங்கள் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டன. இவர்கள் தங்களாகக் கலவிகற்றவரை பார்ப்பதும் பாரக் காது அணுகினர் என்ற செய்தியை அறிய முடிகிறது. இச்சிந்தனை மனித ஆற்றலை மீட்டுவதற்கு உதவுகின்றன என்பதை இப்பாடலின் கலவிகுறித்த மதிப்பீடு வாயலாக அறிய முடிகிறது.

()

சங்க காலத்தில் புலவர்களின் அறிவுரகையும். அறவுரகையும் மன்னர்கள் செவிகொடுத்துப் பணிநீதிருக்கிறார்கள் என்பதனைச் சங்கப் பாடல்கள் தமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. புலவர் தம் இலக்கியப் படைப்புகளில் மன்னர்க்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்து தனர் என்பதனை,

“நல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்”⁸

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளின் வாயிலாக, ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம், அந்நாட்டில் காணப்படும் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தும் முறையில் ஏற்படுவதாகும். இவ்வியற்கை வளங்களுக்கும் மலோக மன்னனே முதன்மையானவன் என்ற கருத்து பண்டகை காலத்தில் காணப்பட்டது. ஆகையால் வளங்களை மக்களின் வாழ்வியல் முறைக்கு ஏற்ப செம்மைப்படுத்தியும் நடுநிப்படுத்தியும் தரவணைபியது மன்னனின் கடமையாக இருந்தது. இவ்வளங்களை உணரவும் நுகரவும் என்று மனிதன் அறிந்தானோ அன்றே வறும்மை என்ற கருத்தும் வளரத் தொடங்கியது. இவ்வறும்மையிலிருந்து மனித இனத்தகை காப்பது மன்னனின் கடமையாகக் கருதப்பட்டது. பண்டகை காலம் முதல் நடப்புக காலம் வரையிலான ஆற்றலைப் பாதிக் காரணியாக வறும்மை என்ற கருத்து தொடர்ந்து வருகிறது. இதனை புறநானூறு

“வல்லார் ஆயினும் வல்லுநர் ஆயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கி நோக்கி
அருள் வல்லை ஆகுமதி”⁹

Written by - முனைவர் பெ.கி.கோவிந்தராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் துறை, இசுலாமியாக் கல்லூரி(தன்னாட்சி), வாணியம்பாடி 635 752 -

Monday, 26 November 2018 08:06 - Last Updated Tuesday, 27 November 2018 02:21

என்ற பாடல் வரிகளின், எத தகையை ஆற்றல் படதை தவரூக கும் துன்பம் வருதல் இயற்கை, அத தகையை துன்பத் துடன் வருத்தி வருவோரைக் காத துநிற்பது மன்னனின் கடமையாகும்” என்று பாலவர் அரசனாகக் உணர்த்துகிறார். இதற்கு அடுத்த நிலையில், பெரும் பேரரசுகள் அனதைதும் போரின் அழிவிலே தோன்றியதாகும். இதனை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இங்கு உருவாகும் அழிவு, ஆக்கம் என்ற இரு கருத்து நிலைகள் மனிதனை மையமிட்டு நிகழ்த்தப்பட்டன. இவ்வித அழிவு, ஆக்கம் ஆகியன மனிதன் மற்றொரு மனிதன் மீது செலுத்தும் அதிகாரமாகும். இவ்விதிகாரத்தில் பெறும் வெற்றி பண்டையை சமுதாயத்தில் பெருமகைக் குரியதாக மதிக்கப்பட்டது.

“பொருபடை தரபு உம் கொற்றமும் உழிபடை ஊன்றோசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே”¹⁰

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளின் வாயிலாக, மன்னாநீ பெறும் வெற்றிகள் உன்போர் வீரர்களால் வந்ததல்ல, உன் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற உழவர்களால் தோன்றியதாகும். ஆகையால் அவர்களைப் காப்பது உன் கடமையாகும். இல்லையெனில் ‘யானை புகுந்த வயல் போல்’ இந்நாடும் மக்களும் அழிவார்கள் என்ற கருத்தினை சங்கச் சான்றோர் உணர்த்தி நிற்கின்றனர்.

உலகின்கண் மக்களிடையே உடமை, இன்மை என்ற ஏற்றத்தாழ்வுமும் அதன் காரணமாகத் துன்பமும் வறுமையும் தோன்றின. அவற்றைத் துடக்கக் கமக்களும் எததில் இரக்கமும் ஈகையும் மலர்ந்து மக்கள் தொண்டு அல்லது சமீக சவேசையெய்ப்பட்டு வருகிறது. வழிபோக்கர் வசதிகளாகக் காக்க நடுஞ்சாலகைகும், பிஞ்சுசோலகைகளும், ஊர்ப்பொது மன்றங்களும் மன்றங்களிடத்துப் பயன்தரு விளா, பலா முதலிய மரங்களும் பொய்க்கைகளும் ஆங்காங்கு அமக்கப் பெற்றன. விருந்தோம்பல் வீட்டுதோறும் சிறந்த அறமாகச் செய்யப்பெற்றது. அறச்சாலகைகள் நிறுவப்பெற்றன. மருத்துவ முறைகள் பலவற்றைப் பற்பல மக்களும் செய்து வந்தனர். இத்தகைய தொண்டுகளைப் புறநானூற்றில் காண முடிகிறது.

சிறுகுடி என்று ஊர்த் தலைவனால் பாணன் பசியெனும் நோய் போக்க உணவெனும் மருந்து வழங்கியதைப் பார்த்து, பெருமன்னான கிள்ளிவளவன் “பசிப்பிணி மருத்துவன்”¹¹

என்று பட்டம் கொடுத்து பாராட்டி உள்ளான். உணவுடன் உடை அளித்த வள்ளல்களும் உண்டு. பாசிபோன்று, அழுக்கேறி, நனைத்துபோன இரவலர்தம் ஆடகைகளைத் தம்கையால் அகற்றி, புதிய ஆடகைகள் அணிவித்து மகிழ்ந்தனர் - மகிழ்வித்தனர். இதனை,

“முதுநீர்ப் பாசியன்ன உடகைகளைந்து திரும்பலரன்னபுதுமடிக் கொளீ இ”¹²

என்ற வரிகளால் அறிய முடிகிறது. “நீ ரின்றியமையாது உலகும்” என்ற அபிப்பாையை உணர்ந்த மன்னர்கள் பெய்யும் மழைநீர் வீணடேகடலிற் கலந்து வறிதே போகாது. ஆண்கைட்டியும் ஏரி, குளங்களிற் சேர்த்தும் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர். இதனைக் கடமையாய் செய்து தவறியவர்களுக்காகக் குடபுலவியனார் “உண்டி கொடுத்துத் தேர் உயிர் கொடுத்துத் தோரே”¹³ என்ற பாடல் வழி அறவூரைக் குறியுள்ளார்.

Written by - முனைவர் பெ.கி.கோவிந்தராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் தத்துவம், இசுலாமியாக் கல்லூரி(குன்னாட்சி), வாணியம்பாடி 635 752 -

Monday, 26 November 2018 08:06 - Last Updated Tuesday, 27 November 2018 02:21

பொது நலத் தல மனித உலகம் இருக்கிறது. அதில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் தாம் செயலுக்கு ஏற்ப இன்பம், துன்பம், உயர்வு, தாழ்வு, சலிப்பு, வறுமை ஆகியவற்றை அடைகிறது. கடமை, பாசம் கொண்ட உறவுகளால் வாழ்வது மனம் பற்றுகிறது. உணவு, உடை, இருப்பிடம் கொடுத்து மக்களின் துன்பநிலை நீக்கப்படுகிறது. அறத்தொண்டுகளால் சமீப சவேகை ஆற்றப்படுகிறது. இத்தகைய மனித உலகத்தைப் பற்றி நான் படிப்பது கட்டுகிறது.

00000000000000000000

1. பி.நெல்சன், மனிதவள மழைப்பாடு பதிப்புக்கருவி கொள்கைகளும், செயல்முறையும், ப.1
2. முனைவர் அ.மா. பரிமணம், பற்றி நான் படிப்பது மலமும் உரையும், பா.187
3. கோ. கசேவன், மண்ணும் மனித உறவுகளும், ப. 154
4. ம.திருமலை, ஒப்பிலக்கியம் கொள்கைகளும் பயில்முறையும், ப.212
5. பாலியிர்க்கசேகன், தால்காப்பியம், பா.186
6. முனைவர் அ.மா. பரிமணம், பற்றி நான் படிப்பது மலமும் உரையும், பா.183 (1-2 வரிகள்)
7. மலேது, பா.183 (9-10 வரிகள்)
8. மலேது, பா.186
9. மலேது, பா.27 (15-17 வரிகள்)
10. மலேது, பா.35 (25 – 26 வரிகள்)
11. மலேது, பா.173
12. மலேது, பா. 390
13. மலேது, பா.18

துணை நிறுபட்டியல்

1. ம.திருமலை - ஒப்பிலக்கியம் கொள்கைகளும் பயில்முறையும், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மயரா வளாகம், 48, தானப்பமுதலி திரை, மதுரை 625 001

2. கசேவன், கோ. - மண்ணும் மனித உறவுகளும், சரவண பாலு பதிப்பகம், விழிப்புரம், 2001 ஜூன்

3. முனைவர் அ.மா. பரிமணம் - பற்றி நான் படிப்பது மலமும் உரையும், நிய சஞ்சுரி புக ஹவூஸ் (பி) லிட், 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், ஆம்பத்தூர், சன்னை – 600 098

*000000000000 - 0 - 00000000 00.00.000000000000, 00000000000000000000, 000000000000, 000000000000 00000000 (0000000000), 000000000000 635 752 -

P.K.GOVINDARAJ raj <pkgovindaraj1974@gmail.com>